

16.10.2013

B7-0480/2013

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

за приключване на разисквания по изявления на Съвета и на Комисията
внесено съгласно член 110, параграф 2 от Правилника на дейността
относно миграционните потоци в Средиземно море, със специално
внимание към трагичните събития в близост до Лампедуза
(2013/2827 (RSP))

**Даниел Кон-Бендит, Елен Флотр, Франциска Келер, Джийн Ламбърт,
Юдит Саргентини, Жан-Жакоб Бисеп, Ребека Хармс**
от името на групата Verts/ALE

В7-0480/2013

Резолюция на Европейския парламент относно миграционните потоци в Средиземно море, със специално внимание към трагичните събития в близост до Лампедуза (2013/2827 (RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи,
- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека от 1948 г.,
- като взе предвид Женевските конвенции от 1949 г. и допълнителните протоколи към тях,
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 439/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 2010 година за създаване на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището¹,
- като взе предвид предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета от 12 април 2013 г. за установяване на правила за наблюдението на морските външни граници в контекста на оперативното сътрудничество, координирано от Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите – членки на Европейския съюз (COM(2013)0197),
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 1168/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 2007/2004 за създаване на Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите – членки на Европейския съюз²,
- като взе предвид съвместното съобщение на Европейската комисия и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 20 март 2013 г., озаглавено „Европейска политика за съседство: полагане на усилие за засилено партньорство“ (JOIN/2013/0004),
- като взе предвид резолюцията си от 7 април 2011 г. относно прегледа на европейската политика за съседство – южно измерение³,
- като взе предвид въпроса с искане за устен отговор относно „Постоянна схема на Съюза за преместване на лица на доброволен принцип“ от 20 май 2013 г.,
- като взе предвид доклада на своята комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи относно посещението на делегацията ѝ в Лампедуза през ноември 2011 г.,

¹ ОВ L 132, 29.5.2010 г., стр. 11.

² ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 1.

³ ОВ C 296E, 2.10.2012 г., стр. 114.

- като взе предвид членове 77 и 80 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
  - като взе предвид член 110, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че неотдавнашната трагедия край Лампедуза от 3 октомври 2013 г. доведе до смъртта на повече от 300 мигранти;
- Б. като има предвид, че по данни на Международната организация по миграция най-малко 20 000 души са загинали в морето от 1993 г. насам, като още веднъж посочва, че е необходимо спешно преразглеждане на подхода на ЕС спрямо политиката в областта на миграцията и убежището, за да се направи всичко възможно за спасяването на живота на хора в опасност, като посочва и необходимостта от това държавите членки да изпълняват своите международни задължения за спасяване по море;
- В. като има предвид, че през април 2012 г. Парламентарната асамблея на Съвета на Европа (ПАСЕ) прие резолюция 1872(2012), озаглавена „Човешки жертви в Средиземно море – кой е отговорен?“, в която се заключава, че ако дадена зона за издирване и спасяване не бъде обхваната, тъй като държавата, отговорна за тази зона, не успее да изпълни своето правно задължение „да окаже помощ“, то тогава държавата, получила първоначалния призив за помощ, е отговорна за координацията на операцията по издирване и спасяване;
- Г. като има предвид, че все още съществува объркване на равнище ЕС по отношение на разделението на отговорностите между различните участващи организации (НАТО, Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите – членки на Европейския съюз (FRONTEX), държавите членки) относно предоставянето на помощ на бедстващи плователни съдове, както и по отношение на отговорността за координиране на операциите по издирване и спасяване;
- Д. като има предвид, че Директива 2002/90/ЕО на Съвета от 28 ноември 2002 г. за определяне на подпомагане на незаконното влизане, преминаването и пребиваването¹ доведе до несигурност сред рибарите и други морски лица по отношение на отговорността и вероятността за безнаказаност в случай, че спасят човешки живот в морето;
- Е. като има предвид, че законодателството на ЕС вече предвижда редица средства, като например Визовия кодекс и Кодекса на шенгенските граници, които позволяват издаването на визи по хуманитарни причини;
- Ж. като има предвид, че държавите членки следва да бъдат насърчавани да използват средствата, които ще бъдат на разположение от Фонд „Убежище и миграция“ и Фонда за вътрешна сигурност, както и наличните средства по подготвителното действие за „Осигуряване на възможност за презаселване на бежанци при извънредни ситуации“, което включва, наред с другото, следните мерки:

---

¹ ОВ L 328, 5.12.2002 г., стр. 17.

подпомагане на лицата, които вече са признати за бежанци от Службата на върховния комисар на ООН за бежанците (ВКБООН); подкрепя за спешни действия в случай на групи бежанци, определени като приоритетни, които са обект на въоръжено нападение и които са изправени пред условия на крайна уязвимост със застрашаващ живота им характер; при необходимост, предоставяне на допълнителна финансова подкрепа при извънредни ситуации на ВКБООН и неговите бюра за връзка в държавите членки и на равнището на ЕС;

3. като има предвид, че ЕС се намира в процес на преговори по партньорства за мобилност с държавите от региона на Южното Средиземноморие, включително във връзка с управлението на границите; като има предвид, че през юли 2013 г. Италия и Либия взеха решение да засилят сътрудничеството си по контрола на миграцията вследствие на споразумението, подписано през април 2012 г.; като има предвид, че през септември 2013 г. няколко държави членки (Испания, Италия, Франция, Малта, Португалия, Кипър и Гърция) и Либия взеха решение да обединят силите си като част от проекта „Сийхорс Медитеранео“ („Seahorse Mediterraneo“);
  1. счита, че Лампедуза следва да послужи на Европа като сигнал за осъзнаване и че единственият начин за предотвратяване на друга трагедия е политически да се признае, че задължението за опазване и спасяване има предимство пред всички останали правила и закони, както и да се приеме координиран подход, основаващ се на солидарност и отговорност, подкрепен от общи инструменти;
  2. призовава ЕС и неговите държави членки, от гледна точка на външната дейност, да не си сътрудничат със съседни страни за контролиране на миграцията, докато последните не са демонстрирали тяхното зачитане на правата на човека на мигрантите, бежанците и лицата, търсещи убежище, включително чрез създаване на ефективна система за оценка на молбите за убежище и защита на бежанци; призовава за увеличаване на финансовата помощ за ВКБООН; препоръчва Либия да сключи споразумение за седалище с ВКБООН; призовава за увеличаване на техническата помощ, включително човешки ресурси, за по-добър скрининг на бежанците и улесняване на презаселването;
  3. призовава, по отношение на вътрешните мерки на ЕС, за увеличен бюджет за Европейската служба за подкрепа в областта на убежището,
  4. подчертава, че преместването на лицата, които се ползват от международна закрила, и лицата, търсещи убежище, е една от най-конкретните форми на солидарност и споделяне на отговорност; подчертава значението на проекти като пилотния проект за преместване на лица от Малта в рамките на ЕС (EUREMA) и неговото продължение, въз основа на който лица, които се ползват от международна закрила, са преместени и продължават да се преместват от Малта в други държави членки, и подкрепя създаването на повече инициативи от този вид; изразява съжаление, че този проект не е бил толкова успешен, колкото се е очаквало, тъй като държавите членки нямат желание да участват; призовава държавите членки към по-активно участие в проекта EUREMA в дух на солидарност и споделяне на отговорност; призовава Комисията да предложи постоянен и ефективен механизъм за преместване в рамките на ЕС;

5. приканва FRONTEX да подпомага държавите членки при обстоятелства, които изискват засилена техническа и оперативна помощ по външните граници на ЕС, като се отчита фактът, че тези ситуации могат да включват извънредни хуманитарни ситуации и морски спасителни операции (член 2 от гореспоменатия регламент за FRONTEX); настоятелно призовава Frontex да се възползва максимално от всички инструменти, с които разполага, за да приложи своята стратегия за основните права в Средиземно море, по-специално като изиска от своя служител по въпросите на основните права оценка на операция „Хермес“, със специален акцент върху неотдавнашните трагедии в Сицилианския канал;
6. по-специално подчертава значението на споделянето на отговорност в областта на убежището и препоръчва създаването на обезпечен с ресурси механизъм, основаващ се на обективни критерии и на правото на лицата, търсещи убежище, и на лицата, които се ползват от международна закрила, да избират къде да кандидатстват, с цел да се намали натискът върху тези държави членки, които приемат по-голям брой лица, търсещи убежище, и лица, ползващи се от международна закрила, в абсолютно или пропорционално изражение;
7. припомня, че солидарността в ЕС следва да върви ръка за ръка с отговорността; припомня, че държавите членки имат правно задължение да се притекат на помощ на мигранти по море; призовава тези държави членки, които не са успели да изпълнят своите международни задължения, да спрат да отправят лодки с мигранти на борда;
8. призовава ЕС и неговите държави членки да спрат прилагането или да отменят всеки законодателен акт, който инкриминира оказването на помощ на мигранти по море; призовава Съвета да преразгледа Директива 2002/90/ЕО, за да изясни, че оказването на хуманитарна помощ на мигранти по море, които са в опасност, трябва да бъде приветствано и че то не е дейност, която следва да води до каквато и да е вид санкция; призовава държавите членки да отменят всеки законодателен акт, който инкриминира влизането или нерегламентираното пребиваване на тяхна територия;
9. изразява загриженост, че все по-голям брой хора излагат живота си на риск, като предприемат опасни пътувания с лодки, пресичащи Средиземно море към ЕС; призовава държавите членки да предприемат мерки, за да предоставят възможност на лицата, търсещи убежище, да получат достъп до системата на Съюза за предоставяне на убежище по безопасен начин, без да трябва да прибегват до трафиканти на хора или престъпни мрежи и без да излагат живота си на опасност;
10. подчертава, че са необходими по-последователен подход и по-голяма солидарност с държавите членки, които са изложени на особен натиск при приема на бежанци и мигранти; призовава държавите членки да гарантират, че всички разпоредби на различните инструменти на общата европейска система за убежище се прилагат правилно;
11. призовава за преустановяване на прехвърлянията съгласно Дъблин II, когато правата на лицата, търсещи убежище, не могат да бъдат гарантирани, като се

позовава на Италия, Гърция и Малта; счита, че Регламентът Дъблин II¹, уреждащ разпределянето на отговорност за молбите за убежище, натоварва прекомерно тези държави членки, които представляват входни пунктове за ЕС, и не предвижда справедливо разпределяне на отговорността в областта на предоставянето на убежище между държавите членки; отбелязва, че системата Дъблин II, по начина, прилаган досега, в контекст, характеризира се с много различни системи за предоставяне на убежище и недостатъчно прилагане на достиженията на правото в областта на убежището, доведе до нееднакво третиране на лицата, търсещи убежище, и едновременно с това оказва и отрицателно въздействие върху събирането на семейството и интеграцията; освен това подчертава нейните недостатъци по отношение на ефикасността и разходната ефективност, тъй като повече от половината от договорените прехвърляния никога не се състоят и броят на повторните молби все още е значителен; призовава Комисията и държавите членки да гарантират, че лицата, търсещи убежище, които са върнати в държава членка въз основа на Регламента Дъблин II, не биват подложени на дискриминация единствено поради това, че са връщани лица съгласно Дъблин II;

12. счита, че безопасното и законно влизане в ЕС е по-ефективен инструмент от неправомерното влизане, с всички рискове, свързани с незаконното превеждане на хора, трафика и бедственото положение в морето; поради това призовава държавите членки да допускат лица, нуждаещи се от международна закрила, посредством визовата система, и по-специално да използват член 25 от Визовия кодекс, според който държавите членки могат да издават визи с ограничена териториална валидност, когато преценят, че това е необходимо по хуманитарни причини, или член 5, параграф 4, буква в) от Кодекса на шенгенските граници, който се отнася до възможността дадена държава членка да разреши граждани на трета страна да влизат на нейна територия по хуманитарни причини; призовава държавите членки да засилят капацитета на консулските си служби с компетентни служители в райони с голям брой бежанци; призовава Комисията и държавите членки да разгледат като приоритетен въпрос допълнителни възможности за създаване на законен достъп до ЕС за мигранти; призовава държавите членки да приключат преговорите по предложението за директива относно сезонните работници мигранти² като въпрос с приоритетно значение; изисква от Комисията да изготви пътна карта за създаване на система на ЕС за законна миграция;
13. припомня на държавите членки, че лицата, търсещи международна закрила, следва да бъдат препращани към компетентните национални органи в областта на убежището, както и да им се предоставя достъп до справедливи и ефективни процедури в областта на убежището и хуманни условия за прием;
14. призовава Комисията и държавите членки да продължат да наблюдават настоящата ситуация и да работят за планиране на действия при извънредни ситуации,

---

¹ Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 г. за установяване на критерии и механизми за определяне на държава членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна, ОВ L 50, 25.2.2003 г., стр. 1.

² Предложение за директива на Европейския парламент и Съвета относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави за целите на сезонната заетост (COM(2010)0379).

включително възможността за прилагане на Директивата за временната закрила¹, ако и когато условията го налагат;

15. призовава държавите членки да зачитат принципа на неотблъскване, в съответствие с действащото международно право и право на ЕС; призовава държавите членки незабавно да сложат край на всички практики за неправомерно и продължително задържане в нарушение на международното и европейското право, по-специално по отношение на задържането на непълнолетни, и посочва, че мерките за задържане на мигранти трябва винаги да бъдат използвани като най-последна мярка, да бъдат предмет на административно решение, както и да бъдат надлежно обосновани и с временен характер;
16. насърчава държавите членки да реагират на възникващите остри нужди чрез презаселване, в допълнение към съществуващите национални квоти, както и чрез прием по хуманитарни причини; насърчава държавите членки да се възползват от средствата, които все още са на разположение по линия на подготвителното действие/пилотния проект в областта на презаселването; призовава държавите членки да определят даден принос, като увеличават размера на глава от населението;
17. призовава Съюза да договори бързо новите правила за координирани от Frontex операции по море с цел да се постигнат ефективни и координирани спасителни мерки на равнището на ЕС и да се гарантира, че операциите се извършват в пълно съответствие със съответното международно законодателство и стандарти в областта на правата на човека и бежанците, както и със задълженията по силата на морското право; напълно подкрепя аргумента, че правилото за издирване и спасяване за съвместни операции следва да бъде правно обвързващо и призовава държавите членки да подкрепят това;
18. призовава Съюза и неговите държави членки да работят по създаването на ефективни и предвидими механизми за идентифициране на безопасни места за дебаркиране на спасени бежанци и мигранти; припомня, че безопасно място означава място, където безопасността на оцелелия и защитата на неговите основни права, включително принципът на неотблъскване, не са застрашени;
19. призовава Съюза и неговите държави членки да създадат механизми за профилиране и насочване, включително достъп до справедливи и резултатни процедури за предоставяне на убежище за тези, които може да се нуждаят от международна закрила, основани на разбирането, че дебаркирането не означава непременно отговорност единствено за обработване и намиране на решения от страна на държавата, на чиято територия са свалени спасените в морето лица;
20. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Комисията и на Съвета.

---

¹ Директива 2001/55/ЕО на Съвета от 20 юли 2001 г. относно минималните стандарти за предоставяне на временна закрила в случай на масово навлизане на разселени лица и за мерките за поддържане на баланса между държавите членки в полагането на усилия за прием на такива лица и понасяне на последиците от този прием, ОВ L 212, 7.8.2001 г., стр. 12.